

PATRIOTISM

Breathes there the man, with soul so dead,
Who never to himself hath said,
 "This is my own, my native land!"
Whose heart hath ne'er within him burned
As home his footsteps he hath turned
 From wandering on a foreign strand?
If such there breathe, go, mark him well;
For him no minstrel raptures swell;
High though his titles, proud his name,
Boundless his wealth as wish can claim;
Despite those titles, power, and pelf,
The wretch, concentrated all in self,
living, shall forfeit fair renown,
And, doubly dying, shall go down
To the vile dust from whence he sprung,
Unwept, unhonoured, and unsung.

Sir Walter Scott

ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

4+4+4

Կա՞յ շնչաւոր մարդ մը՝ հոգին այնպէս մեռած,
Որ ինքզինքին ըսել երբեք չը կարենայ —
«Ի՛մըս է այս. բռնիկ երկիրն իմ մախաւարց»
Եւ որուն սիրտն իր մերսիդին չըլլայ բռնկուած՝
Քայլերն իր երբ վերադարձուց ան դէպի տուն,
Թափառելէ յետոյ օտար, շատ ծովափներ:

Թէ այդպիսի շնչաւոր մէկը տեսնես դուն,
Գընա՛, մօտէն զինքը զըննէ՛ եւ ըստուգէ՛,
Ջի սիրտն անոր աշուղներ չեն խանդավառեր.
Ի՞նչ փայթ լինի բարձրատիտղոս, մաեւ հըպարտ
Իր անունով, հարստութեամբ ալ անսահման:

Տիտղոսներուն, հըզօրութեան, ու գանձերուն
Իսկ հակառակ, անձնակեդրոն թշուառ մարդն այդ,
Թէ իսկ ապրի, ամբողջովին ան պիտի միշտ
Կորսընցընէ բարի համբաւն իր անունին.
Եւ մեռնելով ան կրկնապէս պիտ' վերածուի
Այնպէս ըստոր, անշահ փռշի այն մասնիկին
Ուրիկ կարծես դուրս էր ժայթաւած ան յանկարծուստ:

Այդպէս՝ պիտի մեկնի առանց արցունք-լացի,
Անարգանքով, անձայն, աներգ, առանց պատուի:

Սըր Ռուբըր Մֆօթ

Թրգմն. Շէն-Մաե
Դեկտեմբեր 1994
Էջմիածին